

RESSÒ DE LA PARAULA

El cos i la sang

S'entén molt bé aquella reacció que van tenir els deixebles en escoltar el discurs de Jesús afirmant el misteri de l'Eucaristia: «Aquest llenguatge és molt dur. Qui és capaç d'acceptar-lo?» (cf. Jn 6,60). I el que havia dit era que «la meua carn és veritable menjar i la meua sang és veritable beguda», «jo soc el pa que ha davallat del cel per a la vida del món...». Al cap i a la fi, el que van dir aquells deixebles és exactament el que molts diuen avui. Les ments benpensants basades en una fe cega en la ciència i «en la raó humana» només poden pensar que això és una barbaritat, tan sols creïble per a les mentalitats retardades i supersticioses, que creuen tot el que se'ls diu.

S'entén que la manera de parlar de Jesús no estigui a l'abast d'una mentalitat únicament científica o racionalista. Com aquell que afirmava que en un llac no hi havia peixos petits, perquè només n'havia pescat de grans, mentre que no s'adonava que la seva xarxa únicament tenia forats d'aquesta grandària: els petits no existien simplement perquè no es deixaven atrapar. Molts no tenen ulls sinó per a veure en el cos i la sang de la persona humana més que un conjunt de cèl·lules en funcionament. Com veure únicament en l'Eucaristia el que pot dictar la química, un tros de pa i una mica de vi.

Encara sort que autèntics científics i pensadors moderns, convençuts igualment del poder de la raó humana, creuen en l'Eucaristia i veuen en les

FOTO: CATHOPIC

paraules de Jesús, veritable font de vida per a ells i per al món.

Perquè passi això, certament hom ha de «canviar el xip». No ha de deixar la seva fe en la raó i en la ciència, però sí que ha d'acceptar que la realitat essencial de la vida, com deia Saint-Exupéry, se'ns escapa («l'essencial de la vida és invisible»); i entre les coses més essencials de la vida hi ha el cos lliurat i la sang vessada per amor. Precisament el cos de Crist lliurat i la seva sang vessada per amor, oferts com a menjar i beguda en el sagrament de l'Eucaristia. Tothom sap que les grans realitats de la vida no es veuen ni es manipulen en un laboratori, tret que aquest laboratori sigui el propi cor, la intimitat on resideix la llibertat, la consciència de si, el sentit profund de les coses, els grans valors i la mateixa capacitat d'estimar.

Des dels orígens del cristianisme l'Eucaristia, com la mateixa Encarnació del Verb, han estat pe-

dra d'escàndol per als pagans. I és el cas que sense Encarnació ni Eucaristia no hi ha veritable cristianisme. El més valuós i propi de la nostra fe és proclamar que un cos humà, com el de Jesús, era presència, vehicle de comunicació i revelació del mateix Déu, així com professar i celebrar que en un tros de pa i un mica de vi se'ns comunica, donant-se, lliurant-se, el mateix Crist.

Per a nosaltres l'Eucaristia és tot menys un escàndol. És l'admirable proximitat de Déu, la major aproximació física a la nostra condició humana, a la nostra capacitat de percebre la realitat. Una aproximació tal que estimula els sentits de la vista, el tacte, el gust; fins i tot l'oïda, quan estem davant l'Eucaristia, recordant sempre, encara que sigui mitjançant un acte d'adoració eucarística, que hi és Jesucrist gloriós pel fet que sobre el pa i el vi van ser pronunciades les seves paraules «això és el meu cos lliurat, aquesta és la meua sang vessada».

Des de llavors, quan van ser dites aquestes paraules, es va fer impossible creure en Jesús sense creure en l'Eucaristia i creure en l'Eucaristia, sense creure en Crist.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Pacem in Terris, del papa Joan XXIII, va néixer en un context històric de profunda crisi internacional: els conflictes a Algèria i al Congo del 1962, l'annexió de Nova Guinea a Indonèsia, les lluites a Laos, les noves matances a Algèria, una segona crisi al Congo, els contrastos entre els soviètics i les forces aliades de Berlín, que van desembocar en la forta tensió entre els Estats Units i la Unió Soviètica per la qüestió cubana, posant en perill la pau internacional... En els seus missatges radiofònics durant la II Guerra Mundial, Pius XII ja havia posat l'atenció en el tema de la pau tot destacant l'estreta relació que hi ha entre la pau i el recte ordre social.

Des de la seva publicació l'11 d'abril de 1963, l'encíclica de Joan XXIII va provocar un immens interès a causa de

El do de la pau davant l'horror de la guerra

la importància de la qüestió tractada. Es pot dir que aquesta encíclica és considerada com l'anunci evangèlic de les condicions de la pau. Al document, el Sant Pare fa evident que la pau vol dir el desenvolupament global de cada home, de cada poble. No és ni l'absència de guerra, ni l'equilibri militar entre opinions oposades, sinó un treball coral que involucra tota la família humana en la realització d'un ordre social més just, fonamentat en quatre pilars: la veritat, la justícia, la solidaritat i la llibertat.

Des del punt de vista de la veritat, l'encíclica afirma que totes les comunitats polítiques són iguals en dignitat natural. D'aquí se segueix que cadascuna tingui dret a l'existència i al desenvolupament mateix. Pot passar que algunes nacions avantatgin altres en el grau de cultura, civilització, etc. Això, lluny de ser una causa lícita de dominació, constitueix més aviat una obligació per prestar més ajuda al progrés comú de tots els pobles.

Des del punt de vista de la justícia internacional, cada comunitat política té el

deure de reconèixer i respectar els drets de les altres comunitats. Això implica que, així com en les relacions privades els homes no poden buscar els seus propis interessos a costa del dany a tercers, de la mateixa manera les comunitats polítiques no poden, sense incórrer en delictes, procurar-se un augment de riquesa que constitueixi injúria o repressió de les altres nacions.

Des del punt de vista de la solidaritat, en l'ordre internacional cal que les comunitats polítiques es moguin a l'onada del convenciment del bé comú particular, que no es pot separar del bé propi de tota la família humana. Aquesta és una de les principals novetats de l'encíclica perquè pressuposa l'existència del bé comú universal.

Mn. Eduard Salinas

ECO DE LA PALABRA

El cuerpo y la sangre

Se entiende muy bien aquella reacción que tuvieron los discípulos al escuchar el discurso de Jesús afirmando el misterio de la Eucaristía: «eso que dices es muy fuerte, ¿quién puede creerlo?» (cf. Jn 6,60). Y lo que había dicho era que «mi carne es verdadera comida y mi sangre verdadera bebida», «yo soy el pan que ha bajado del cielo para la vida del mundo...». Al fin y al cabo lo que dijeron aquellos discípulos es exactamente lo que muchos dicen hoy. Las mentes bien pensantes basadas en una fe ciega en la ciencia y «en la razón humana» no pueden pensar sino que eso es una barbaridad, solo creíble para las mentalidades retrasadas y supersticiosas, que se creen todo lo que les dicen.

Se entiende que este modo de hablar de Jesús no esté al alcance de una mentalidad únicamente científica o racionalista. Como aquel que afirmaba que en un lago no había peces pequeños, porque solo había pescado peces grandes, mientras que no se daba cuenta de que su red únicamente tenía agujeros de ese tamaño: los pequeños no existían simplemente porque no se dejaban atrapar. Muchos no tienen ojos sino para ver en el cuerpo y la sangre de la persona humana más que un conjunto de células en funcionamiento. Como ver únicamente en la Eucaristía lo que puede dictar la química, un trozo de pan y un poco de vino.

Menos mal que auténticos científicos y pensadores modernos, convencidos igualmente del poder de la razón humana, creen en la Eucaristía y ven en las palabras de Jesús, verdadera fuente de vida para ellos y para el mundo.

Para que esto se dé, ciertamente uno ha de «cambiar el chip». No ha de dejar su fe en la razón y en la ciencia, pero sí ha de aceptar que la realidad esencial de la vida, como decía Saint-Exupéry, escapa a nuestros ojos («lo esencial de la vida es invisible»); y entre las cosas más esenciales de la vida están el cuerpo entregado y la sangre derramada por amor. Precisamente el cuerpo de Cristo entregado y su sangre derramada por amor, ofrecidos como comida y bebida en el sacramento de la Eucaristía. Cualquiera sabe que las grandes realidades de la vida no se ven ni se manipulan en un laboratorio, a menos que ese laboratorio sea el propio corazón, la intimidad donde reside la libertad, la conciencia de sí, el sentido profundo de las cosas, los grandes valores y la misma capacidad de amar.

Desde los orígenes del cristianismo la Eucaristía, como la misma Encarnación del Verbo, han sido piedra de escándalo para los paganos. Y es el caso que sin Encarnación ni Eucaristía no hay verdadero cristianismo. Lo más valioso y propio de nuestra fe es proclamar que un cuerpo humano, como el de Jesús, era presencia, vehículo de comunicación y revelación del mismo Dios, así como profesar y celebrar que en un trozo de pan y un poco de vino se nos comunica, dándose, entregándose, el mismo Cristo.

Para nosotros la Eucaristía es todo menos un escándalo. Es la admirable cercanía de Dios, la mayor aproximación física a nuestra condición humana, a nuestra capacidad de percibir la realidad. Una aproximación tal que estimula los sentidos de la vista, el tacto, el gusto; incluso el oído, cuando estamos ante la Eucaristía recordando siempre, aunque sea mediante un acto de adoración eucarística, que allí está Jesucristo glorioso gracias a que sobre el pan y el vino fueron pronunciadas sus palabras «esto es mi cuerpo entregado, ésta es mi sangre derramada».

Desde entonces, cuando fueron dichas estas palabras, se hizo imposible creer en Jesús sin creer en la Eucaristía y creer en la Eucaristía, sin creer en Cristo.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Dos nous sacerdots per al presbiteri de Sant Feliu de Llobregat

El proper diumenge 18 de juny, a les 18.30 h, la Catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat s'omplirà de joia per l'ordenació sacerdotal de Josep Sellarés i Manuel S.C. Rodríguez de mans del bisbe Agustí Cortés. Una alegria compartida amb els seus familiars, companys seminaristes, fidels de les parròquies on han crescut i on han col·laborat, així com amb la resta de preveres de la diòcesi.

Si no podeu participar en persona aquell dia, podeu [seguir la celebració en directe a través del canal YouTube del bisbat](#).

El pòdcast del Bisbat

Ja heu escoltat l'última novetat en xarxes del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat?

Des del Diumenge de l'Ascensió, cada setmana pots escoltar un pòdcast que conté l'Evangeli dominical i un comentari, elaborat per sacerdots, diaques i laics de la diòcesi. No es tracta d'una homilia, ni una reflexió exeegètica, sinó una ajuda

per captar la riquesa de la Paraula de Déu i que ens pot ajudar a encarnar-la a la vida quotidiana i a la pregària. Una píndola fàcil de digerir i de compartir que ens ajudarà a reevangelitzar les nostres vides. [Al canal YouTube del bisbat trobareu la llista](#) que va enriquint-se cada setmana amb nous comentaris. No t'oblidis de subscriure't!

Jornades d'estiu de consiliaris del MCECC 2023.

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans organitza, un any més, aquestes jornades. Enguany, i d'acord amb els criteris que els participants van expressar, la trobada estrictament consistirà en un sol dia, amb la possibilitat d'arribar el dia abans al vespre i quedar-se a dormir, per facilitar el

transport i la cohesió. Per tant, la convocatòria és dilluns 19 de juny (amb possibilitat de venir diumenge al vespre) a la Casa de la Sagrada Família a Les Planes (Barcelona) sota el títol: «Acompanyem des de la sinodalitat els centres i clubs d'esplai».

Sessions de formació i diàleg.

Organitzades per les parròquies de l'Arxiprestat de Vilafranca del Penedès, tracten diverses temàtiques, un dilluns al mes, al vespre, a

la Sala Mn. Vinyeta de la Pquia. Sta. Maria de Vilafranca. El 19 de juny, a les 21 h, Arun de Madurà, frare caputxí, parlarà de «Impressions d'un missioner indi a Catalunya».

▮ **Recés «Aixeca't».** Dissabte 17 juny, de 10.30 a 13.30 h, al Monestir de la Mare de Déu del Carme (Carretera de Sant Martí), de Vilafranca del Penedès. L'assistència al recés és lliure, no cal avisar, tan sols ser puntuals per començar a les 10.30 h.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

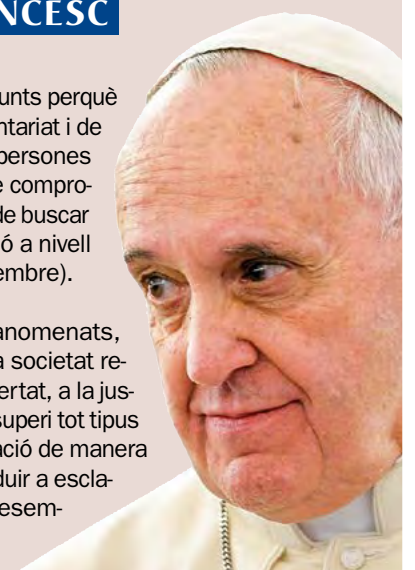

@Pontifex_es: «Exercir violència contra una dona o explotar-la no és un simple delictes, és un crim que destrueix l'harmonia, la poesia i la bellesa que Déu va voler donar al món» (25 de novembre).

@Pontifex_es: «Déu s'amaga en les situacions comunes de la nostra vida. No ve amb esdeveniments extraordinaris, sinó amb les coses de tots els dies: el treball quotidià, una trobada casual, una persona necessitada... Aquí està el Senyor que ens crida i inspira les nostres accions» (29 de novembre).

@Pontifex_es: «Preguem junts perquè les organitzacions de voluntariat i de promoció humana trobin persones que estiguin desitjoses de comprometre's amb el bé comú i de buscar noves vies de col·laboració a nivell internacional» (1 de desembre).

@Pontifex_es: «Estem anomenats, tots junts, a construir una societat renovada i orientada a la llibertat, a la justícia i a la pau, perquè se superi tot tipus de desigualtat i discriminació de manera que cap persona pugui reduir a esclavitud a una altra» (2 de desembre).

Un pas més cap a la protecció de la persona

Quatre anys després de la creació del *Servei d'atenció a les víctimes d'abusos*, al bisbat s'aproven dos importants documents: el **Protocol marc per a la prevenció en cas d'abusos a menors i equiparables legalment** i el **Manual de bones pràctiques**.

En la línia de tolerància zero que expressa el papa Francesc, continuem seguint les indicacions i protocols del Vaticà i la CEE, encara que els adap-

tem a les circumstàncies que podem trobar a la nostra realitat diocesana.

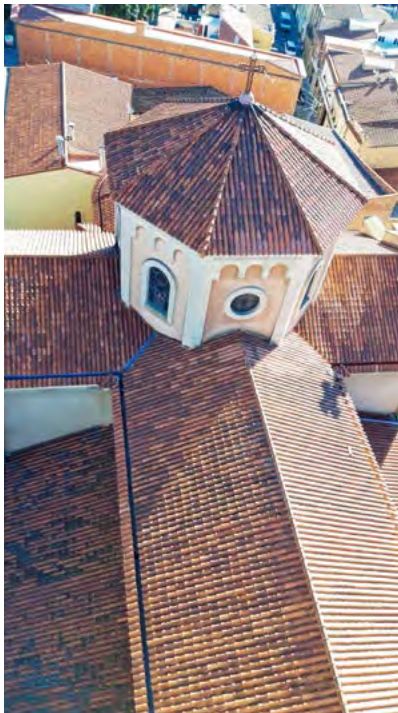
En aquest mes de juny tenen lloc les habituals reunions de final de curs de diversos estaments eclesials i serà l'ocasió d'informar d'aquests nous instruments dels quals s'ha dotat la diòcesi: Consell Presbiteral, Consell Pastoral Diocesà, arxiprestes, delegats diocesans, etc.

La reunió final de curs de preveres i diaques tindrà també un accent for-

matiu sobre aquesta temàtica de la protecció i el benestar dels menors. Serà dimarts 13 de juny, en sessió matinal, a la Casa de l'Església, i hi participaran també a la sessió formativa els treballadors de la Cúria diocesana. Els ponents seran els membres del *Servei d'atenció a les víctimes d'abusos*: Mn. Josep Maria Domingo, coordinador; Sra. Matilde Gala, advocada; i Sra. Laura Jiménez, psicòloga.

S'inicia la rehabilitació del cimbori de la Catedral de Sant Llorenç

seran al cimbori octogonal, és a dir, la cúpula superior de tot l'edifici, sobretot en la part externa, encara que de retruc, també hi haurà algunes intervencions en l'interior. Es tracta de refer la coberta i molts elements exteriors del cimbori, com ara els vitralls i finestrals.

Aquesta important obra de conservació i manteniment es fa gràcies a les aportacions de diverses administracions i entitats: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, Conferència Episcopal Espanyola, Generalitat, Diputació, Ajuntament i encara s'està a l'espera de la confirmació d'altres. També són importants i insubstituïbles les aportacions regulars dels **Amics de la Catedral**, que demostren la generositat de moltes persones que valoren el patrimoni artístic i cultural de l'Església i de la vila de Sant Feliu de Llobregat.

A finals de maig s'ha iniciat una segona fase de restauració i manteniment del temple de la Catedral de Sant Llorenç. Si anteriorment s'havia treballat en el campanar i la façana de l'entrada del Roser, en aquesta ocasió, els treballs

Després de celebrar els 77 anys de l'actual temple i encetant la celebració del 500 anys de la creació de la parròquia, és moment de treballar en el present amb visió de futur per continuar el camí i el testimoni de la Catedral-parròquia de Sant Llorenç.

En formació per ajudar millor

Participants en el curs «Relació d'Ajuda Pastoral»

A l'Arxiprestat de Garraf s'ha realitzat un curs en Relació d'Ajuda Pastoral, adreçat als agents de Pastoral de la Salut que ofereixen els seus serveis a les parròquies de l'arxiprestat, incloent també un participant de Castelldefels.

Aquest curs ha tingut dues etapes: la primera, abans de la pandèmia, quan ja havia començat la formació, i la segona en l'etapa posterior. En total han estat 8 participants que provenien de les parròquies de Sant Joan Baptista, La Geltrú, Sant Antoni, (Vilanova i la Geltrú), Sant Pere de Ribes i Castelldefels, amb un total de 43 hores de classes teòriques i pràctiques, al llarg de 17 dissabtes al matí, fins al 27 de maig passat.

La finalitat del curs era iniciar els agents i visitadors de malalts en l'aprenentatge a la relació pastoral d'ajuda. El curs ha estat supervisat pel P. Dionisio Manso, M.I., capellà de l'Hospital Sant Camil i expert en relació d'ajuda (*Counselling*) per la Universitat de Laval-Quèbec i coordinat pel responsable de Pastoral de la Salut de l'Arxiprestat de Garraf, Sr. Josep Maria Català.

Els participants han expressat que aquesta formació ha estat molt gratificant i, certament, així ho demostren les seves cares.

AGENDA

Final de curs al Seminari Conciliar. Els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat celebraran el final de curs el proper divendres 16 de juny, començant amb l'Eucaristia amb Vespres i seguint amb el sopar de germanor, juntament amb l'equip de formadors i els bisbes de les dues diòcesis.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 2a set.) [2C 1,1-7 / SI 33 / Mt 5,1-12]. Tortosa: □ Santa M. Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), religiosa de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Joan de Sahagún, prev. agustí; beata Iolanda (o Violant), rel. franciscana.

13. □ Dimarts [2C 1,18-22 / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Antoni de Pàdua (†1231), prev. franciscà i dr. de l'Església, nat a Lisboa, patró del ram de la construcció; sant Fandila, prev.

14. ■ Dimecres [2C 3,4-11 / SI 98 / Mt 5,17-19]. Sant Eliseu, profeta (s. IX aC); santa Digna, vg. i mr.

15. ■ Dijous [2C 3,15-4,1.3-6 / SI 84 / Mt 5,20-26]. Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament (Madrid, 1809-València, 1865), vg., fund. adoratrius a Madrid; sant Bernard de Menthon, rel.

16. □ Divendres [Dt 7,6-11 / SI 102 / 1Jo 4,7-16 / Mt 11,25-30]. Sagrat Cor de Jesús. Sant Quirze (Quirc, Quiri o Quir) i la seva mare Julita, mrs. (s. IV); sant Ferriol, prev. i mr.; sant Ilpidi, mr.

17. □ Dissabte [Is 61,9-11 / SI 1S / Lc 2,41-51]. Cor Immaculat de la Beata Verge Maria. Sant Gregori Barbarigo, bisbe de Bèrgam i de Pàdua (s. XVIII); santa Emília Vialar, vg. i fund. (1856).

18. ■ Diumenge vinent, XI de durant l'any (lit. hores: 3a set.) [Ex 19,2-6a / SI 99 / Rm 5,6-11 / Mt 9,36-10,8]. Sants Marc i Marcel·lià, germans màrtirs a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans màrtirs.

El Cos i la Sang de Crist (A)

COMENTARI

«La meva carn és un veritable menjar»

En l'Eucaristia consagrem el pa i el vi. Pa i vi ja ens parlen de l'aliment de la nostra vida. Avui les lectures d'aquest dia del Corpus ens parlen sobretot de l'Eucaristia com aliment de la nostra vida: *Si no menges la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres*. Si volem tenir una vida cristiana plena ens cal menjar el Cos i la Sang de Crist. Ho ha dit clarament el Senyor: *Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna i jo el ressuscitaré el darrer dia*. La vida que ens dona el Senyor és per ara, mentre som en aquest món però és també garantia de la pròpia resurrecció. Sense l'Eucaristia és impossible viure com a cristians. Per això la missa del diumenge és molt més que una obligació; és la condició indispensable per a tenir una existència cristiana. Jesús recorda als jueus que valoraven molt el manà que Déu els havia donat al desert que el veritable aliment és l'Eucaristia: *Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre*. No hi ha comparació possible entre manà i Eucaristia. De fet ja a la primera lectura Moisès recorda aquest manà però diu: *Perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa, viu de tota paraula que surt de la boca de Déu*. Més enllà de l'aliment material hi ha un aliment molt superior, l'aliment de l'Eucaristia. I sant Pau a la segona lectura ens recorda la realitat de la presència de Crist en el pa i en el vi: *El calze de la benedició no és potser comunió, amb la sang de Crist? El pa que partim, no és potser comunió amb el cos de Crist?* I com rebem el mateix Crist hem de viure en comunió amb Crist i amb els germans: *Tots nosaltres ni que siguem molts, formem un sol cos*. Ningú no pot dir que no pot portar una vida cristiana, que no pot seguir Jesús pel camí de la creu, quan tenim aquest aliment, que és el mateix Crist, que ens dona tota la força que necessitem, que ens dona una vida immortal. La nostra vida cristiana no pot ser ni raquítica ni malfaltissa.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu.

Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *Glorifica el Senyor, Jerusalem.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel, els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,16-17)

Germans, el calze de la benedició que nosaltres beneïm, no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo soc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer, aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no menges la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Recuerda todo el camino que el Señor, tu Dios, te ha hecho recorrer estos cuarenta años por el desierto, para afligirte, para probarte y conocer lo que hay en tu corazón: si observas sus preceptos o no. Él te afligió, haciéndote pasar hambre, y después te alimentó con el maná, que tú no conocías ni conocieron tus padres, para hacerte reconocer que no solo de pan vive el hombre, sino que vive de todo cuanto sale de la boca de Dios.

No olvides al Señor, tu Dios, que te sacó de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud, que te hizo recorrer aquel desierto inmenso y terrible, con serpientes abrasadoras y alacranes, un sequeal sin una gota de agua, que sacó agua para ti de una roca de pedernal; que te alimentó en el desierto con un maná que no conocían tus padres.»

▶ Salmo responsorial (147)

R. *Glorifica al Señor, Jerusalén.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,16-17)

Hermanos: El cáliz de la bendición que bendecimos, ¿no es comunión de la sangre de Cristo? Y el pan que partimos, ¿no es comunión del cuerpo de Cristo? Porque el pan es uno, nosotros, siendo muchos, formamos un solo cuerpo, pues todos comemos del mismo pan.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los judíos: «Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne por la vida del mundo». Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?».

Entonces Jesús les dijo: «En verdad, en verdad os digo: si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. Como el Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre, así del mismo modo, el que me come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo: no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre.»

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT Full Dominical

11 de juny de 2023

FULL EXTRA

CORPUS 2023 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

Tu hi tens molt a veure

per **Mn. Ramon Maria Bosch Vendrell**

Delegat episcopal de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Cada any en aquesta data especial de Corpus, així com també en les proximitats de Nadal, es duen a terme aquestes dues diades especials d'atenció a la realitat de la caritat en les nostres esglésies.

Ben mirat no hauria de caldre una diada especial per motivar el nostre compromís amb la causa de la justícia a través de l'acollida dels pobres. N'hi hauria d'haver prou amb refermar la nostra fe, i aquesta, enfortida en l'esperança i alimentada amb el Cos i la Sang de Crist, de forma ben natural s'hauria d'obrir a l'amor als pobres i als petits, tal com s'obre a l'amor a Déu i a tots els germans i germanes.

La pobresa no és un punt i a part de la nostra humanitat, com pretén un món que es vol fonamentar sobre l'èxit i l'aparent perfecció de les estructures humanes. La pobresa és tan part de la vida humana com ho són els seus assoliments i els seus somnis. Perquè la pobresa no és una mena d'ens que vaga enmig de la humanitat, sinó situacions ben concretes que viuen germans i germanes ben concrets... sí, germans i germanes, perquè si els cristians mirem els altres amb els ulls i el cor de Déu, no més hi veurem fills seus, convidats a la taula de la vida, del seu amor, a la taula de Crist, permanent Eucaristia que es dona en salvació de tots.

Doneu-nos fe, Pare, i no podem altra cosa que estimar els pobres i marginats, com estimem els qui anomenem els nostres, i a nosaltres mateixos. Dona'ns fe, Jesús, i no podem fer res més que ser Pa d'Eucaristia que es parteix a si mateix per a aliment d'una multitud. Dona'ns fe, Esperit Sant, i ja no voldrem altra alegria que la d'estimar sense mesura. Una fe petita i sincera... no pas per arrencar arbres de soca-rel, sinó per arrencar de nosaltres tot egoisme, tancament i manca de sensibilitat.

Tu hi tens molt a veure

**ETS OPORTUNITAT.
ETS ESPERANÇA.**

Tu pots canviar la situació de les persones que pateixen. No miris cap a una altra banda. Sigues oportunitat i esperança.

Fes un donatiu
www.caritassantfeliu.cat
BIZUM: 00526
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

CORPUS 2023

Sabem que hi tenim molt a veure en la Caritas, com testimoni de fe. Som resposta a l'enviament de Jesús quan retorna al cel i ens envia a ser anunci de tota la Bona Notícia que Ell ha escampat en el seu pas per la nostra història. Per aliment la força que neix de l'Eucaristia, per sandàlia i bastó els dons de l'Esperit Sant que van reposant en cors acollidors.

En les converses de carrer quasi sembla un signe de poc seny anunciar bones notícies; és com si no tin-

guéssim consciència de la realitat de patiment que ens envolta. Doncs sí, els cristians en la caritat vivim la follia de l'amor de Déu que no es queda aclaparat per la negativitat, la maldat, la injustícia i les seves conseqüències de pobresa. L'amor té la força d'apropar la seva petita llàntia en les foscos més intenses. Potser no tenim solucions per resoldre tots els sofriments humans, però sí que tenim la capacitat de ser-hi a prop, amb esperança; sense avergonyir-nos dels qui

la vida ha abocat a fracassos; dels qui, arraulits pel patiment, s'han fet invisibles d'un món esverat, amb pressa per arribar no massa enlloc. La Caritas és llàntia petita que s'acosta al cor; la caritat és el pas suau del qui s'apropa al sofrent sense pressa; del qui es deixa ferir i no té por de passar una nit en blanc en comunió amb qui ha quedat al carrer.

«Hi tens molt a veure», i a aprendre, i a convertir-te. Hi tens molt a veure vol dir que tens molt a conèixer del que t'envolta, del propi pobre, de la comunitat que busca camins d'estimació i justícia. La fe però et farà mirar de prop, amb la llàntia poderosa i humil alhora, de l'Esperit que, com llàntia humil que al Sagrari ens recorda que Crist s'ha fet cos, aliment, eucaristia, a tu i a mi ens recorda que són també Cos de Crist que els nostres germans i germanes afamats poden prendre i menjar tant com en necessitin.

«Hi tens molt a veure», i meravellar-te, i donar gràcies a Déu, perquè mai miris un germà pobre des de l'alçada de quatre èxits humans. Descobrint els esforços de cadascun d'ells per sobreviure, per tenir cura dels seus petits i dels seus grans; de l'esforç ingent per mantenir viu cada somni; tan plens de desitjos, com buits d'oportunitats.

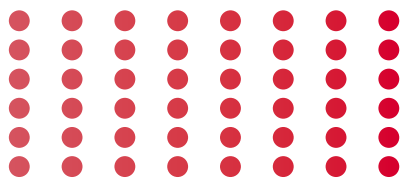
«Hi tens molt a veure», des de la teva fe perquè, unit a Crist, la Caritas, l'amor als germans més petits i trencats, per a tu no és una opció de vida, un bon desig, o un gest de bona voluntat més o menys gratificant per a la consciència: és l'oxigen que et permet seguir anomenant-te fill i filla de Déu... Ets Cos i Sang d'un Crist que sofrent i ple d'esperança i promesa alhora, segueix caminant pel món aplegant els qui han caigut per les vores dels camins.

Que el teu pas, humil, però tossut, deixi una petjada de molles de pa on tothom hi vegi l'Amor lliurat de Jesús.

Davant la fragilitat sempre esperança!

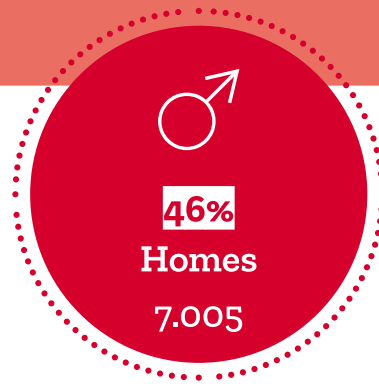
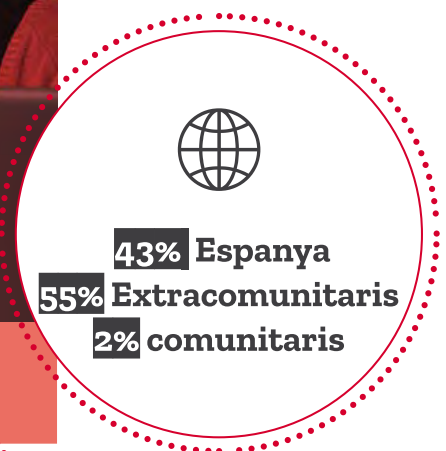
Tu hi tens molt a veure

La desigualtat d'oportunitats existent en la nostra societat, es fa palesa en les 3 bretxes que s'observen, la de gènere, origen i edat.

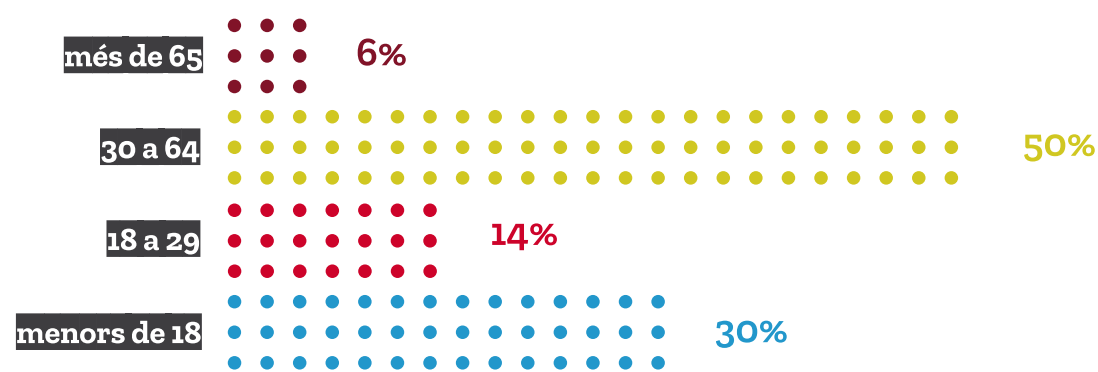

Origen de les persones ateses

El 35% de les persones que han necessitat ajuda viuen en habitatges inadequats o insegurs

Edats

1 de 4 persones ateses per Càritas, han necessitat ajuda tot i tenir feina

Atrapats per la inflació

per **Francesc Arnaez Bertran**

Responsable de Comunicació de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Quan el 2021 fèiem balanç de l'acció social de Càritas diocesana de Sant Feliu de Llobregat, parlàvem d'una crisi social sense precedents, les conseqüències de la pandèmia havien fet que la situació, ja fràgil, de moltes persones s'hagués ressentit. El mateix Informe FOESSA sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya, recollia aquest augment de l'exclusió, amb prop de 2.260.000 persones a Catalunya en aquesta situació el 2021.

En aquest context de lenta recuperació, arriba un nou sotrac el 2022, l'esclat de la guerra a Ucraïna i la situació d'inflació que se'n va derivar.

És evident que aquest conjunt de crisis viscudes en un període de temps tan curt, afecten a totes les capes socials, però especialment a aquelles persones que ja partien d'una situació de major fragilitat. El 2022 més de 15.000 persones de les comarques del Baix Llobregat, Alt Penedès, Garraf i sud de l'Anoia han necessitat l'ajuda de Càritas per poder cobrir les seves necessitats més bàsiques, una xifra molt similar a la de 2021 que reflecta que aquesta teòrica recuperació que s'hauria d'haver produït, un cop superada la crisi de la Covid-19, no s'ha donat en aquelles llars que es trobaven en una situació de major vulnerabilitat.

Confiar en que la feina és la via principal per millorar la situació d'aquestes llars, no es correspon amb la realitat, les condicions que ofereix en aquests moments el mercat laboral i l'evolució dels sous no faciliten tenir una millor capacitat per accedir a unes condicions de vida realment dignes. No es pot negar que el 2022 respecte el 2021 i segons dades de l'EPA, hi va haver un descens de la taxa d'atur a Catalunya de més del 19%. Però tot i els efectes positius de la pujada del salari mínim interprofessional i l'entrada en vigor de la reforma laboral, la mateixa enquesta posa de manifest un augment del nombre de treballadors en situació de parcialitat laboral i un estancament de les hores treballades per treballador. Per tant repercuteix també en els salaris que perceben aquests treballadors. Si deixem de banda el nombrós sector de la població, a qui per diverses raons, el mercat laboral expulsa del tot, ens trobem novament amb el fenomen dels treballadors pobres, quan s'aconsegueix trobar una feina, la qualitat d'aquesta és incompatible amb una qualitat de vida digna.

Però a part de la realitat del mercat laboral, una altra de les principals dificultats que es troben les famílies en situació d'exclusió, és l'habitatge. L'augment desproporcionat dels preus dels lloguers, les hipoteques i els subministraments, es converteix en un pou sense fons per a les famílies, que les obliga a prescindir o deixar de cobrir d'altres necessitats. L'habitatge i aquestes altres necessitats són precisament, i a causa de la inflació, les que han experimentat un augment més significatiu dels preus; un 19% els subministraments i

les despeses de la llar, un 13% el cost de l'alimentació i un 19% el transport.

Sabem que qualsevol canvi significatiu a nivell d'economia o qualsevol fenomen social que genera un empitjorament en les condicions de vida i en l'accés als drets, es transmet de manera més intensa en aquelles persones que ja es trobaven en una situació de major fragilitat. Com hem vist, aquesta crisi d'inflació que estem experimentant des de fa uns mesos, té una incidència més important en despeses bàsiques. En el cas de Catalunya, segons l'Informe FOESSA anàlisi i perspectives 2022, les famílies destinen 63 de cada 100 €, a cobrir les despeses necessàries d'habitatge, subministraments i alimentació. Si tenim en compte, a més, aquest descens del nivell d'ingressos generat per la precarietat laboral, ens trobem amb llars que veuen reduït el seu poder adquisitiu. Més d'un 31% de la població, disposa de menys del 85% del pressupost que necessitarien per portar unes condicions de vida dignes, i per tant han d'adoptar estratègies per a poder cobrir aquestes necessitats més bàsiques.

En aquest mateix informe podem observar que aquestes estratègies, en les llars que estan per sota d'aquest 85% del pressupost mínim per portar una vida digna, se centren sobretot en la reducció substancial de la despesa en alimentació, subministraments, oci, salut o educació. Això es pot traduir en deixar de comprar aliments frescos, no poder engegar la calefacció a l'hivern o bé deixar de comprar material escolar o llibres de text i en menor me-

sura abandonar l'escolarització secundària no obligatòria, entre d'altres.

Tanmateix, davant de qualsevol dificultat sempre esperança. Aquesta situació que estem vivint, ens ha de portar a una reflexió clara, cal tenir en compte quina és la inversió real que han de fer les persones, segons la seva realitat, que els hi permeti portar una vida digna i així poder adequar les mesures de protecció social per a garantir aquests drets. I això també ens porta a reivindicar que s'hauria de garantir que cap dels drets es pugui cobrir només recorrent al mercat, perquè això té un efecte pervers: qui no el pot pagar en queda fora.

Per tant, és urgent avançar en el disseny d'unes polítiques socials que garanteixin l'accés a aquests drets, i incorporar un nou pilar bàsic a l'Estat de Benestar com és l'habitatge.

I, finalment, no oblidem un altre dels pilars bàsics que també sustenta part del nostre Estat de Benestar, que no és altre que la força de la comunitat, allà on no arribin les administracions, la comunitat ha de poder complementar-les, sense substituir-les. En tot aquest període de successives crisis, aspectes tan essencials per a la vida com les cures, han sorgit des de la solidaritat de la comunitat. Un Amor incondicional envers els altres, per intentar garantir que totes i tots puguem tenir accés a uns drets mínims que ens garanteixin una vida en condicions dignes. Aquest és el nostre horitzó, junts i atents al que succeeix al nostre entorn, hi caminem amb esperança.

Davant la fragilitat, sempre esperança. Tu hi tens molt a veure!

per **Ramon E. Carbonell Pujol**

Director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

«Ara, quan miro enrere i recordo els moments difícils que vaig passar, només puc que sentir agraïment cap a aquestes persones que van creure en mi i em van ajudar a créixer com a persona.»

Són les paraules copiades tal com me les va fer arribar en un missatge molt emotiu un noi acollit per Càritas en un projecte d'habitatge. Corprèn conèixer en la nostra acció, i no m'hi puc acostumar, tants casos de persones que ho han passat ben malament. I gràcies a algú, que fins a vegades no n'ha estat conscient, aquestes persones inicien un camí de recuperació de les ganes de tirar endavant, de veure oportunitats de futur, de creure que se'n sortiran.

La fragilitat et fa sentir petit, ben poca cosa i et penses que no moure't ni

fer res, és la millor opció per a no prendre més mal. Cal un catalitzador, un somriure, la mirada o un petit gest d'apropament físic d'algú altre, a vegades

sols un silenci que aculli aquesta fragilitat, per fer possible poder començar la reconstrucció de tantes coses trencades dins un mateix i al teu voltant.

Per això, malgrat en el model d'acció de l'acció de Càritas hi posem com a uns dels quatre eixos més importants la centralitat de la persona que acompanyem, hem de ser capaços primer nosaltres de portar les ulleres adequades per poder reconèixer les situacions de fragilitat del nostre entorn més proper. Aleshores, des de la commoció, des de la compassió i des de l'amor sincer, apropar-nos a l'altra amb molta cura i respecte.

La manera de sanar de Jesús eren els gestos i les paraules, que amb la dosi de convicció i fe del que havia de ser curat, es tradueixen en esperança de salvació. No renunciem nosaltres, seguidors de Jesús, a la part de responsabilitat individual de curació dels altres que tenim mitjançant gestos i paraules que surtin del cor. Perquè per a donar esperança tots hi tenim molt a veure.

Si vols col·laborar com a voluntari en qualsevol dels nostres serveis o de les diferents Càritas parroquials del territori, pots contactar amb nosaltres a través del mail secretaria@caritassantfeliu.cat o bé per telèfon al 936 525 770.

Tu hi tens molt a veure

Tu pots canviar la situació de les persones que pateixen.
No miris cap a una altra banda.

Fes-te soci

www.caritassantfeliu.cat
93 652 57 70

Pots col·laborar

BIZUM: 00526
ES65 2100 5000 5802 0004 2738
ES06 1491 0001 2130 0011 3288

 Càritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

